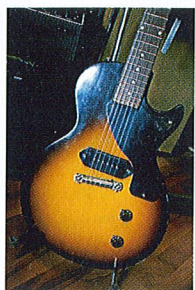

Halkans Rockhouse

Det var med en Gibson Les Paul Junior liknande den här från 1958, som Halkans verksamhet kom igång. Han tänkte behålla den själv, men övertalades att sälja den med god förtjänst.

Vill man vara lustig, kan man säga att han halkade in i det hela på ett bananskal.

Jan "Halkan" Hallquist köpte en udda och billig gitarr i USA. Väl hemma befann han sig plötsligt i ett budgivningskrig där alla kollegorna ville köpa den av honom. En affärsidé var född.

Av Jörgen Holmstedt (text), Roland Brinkberg (foto)

” Min guras krackeleringar var verkligen sköna. Inhandlad hos Halkan för närmare bestämt artonhundra spänn.

Många har säkert undrat vem den där Halkan i öppningsstrofen i Ulf Lundells storsäljande roman *Sömmen* är.

– Jodå, jag minns när Uffe köpte sin gitarr av mig. En vit Fender Telecaster, en 66:a, tror jag. Det var väl någon gång 1976, erinrar sig Jan Hallquist, som Halkan egentligen heter, där han sitter på sitt kontor och just hittat en sliten pocketutgåva av boken ifråga i en skrivbordslåda.

Lundell är bara en i raden av alla svenska och utländska rockstjärnor som besökt Halkans Rockhouse, som hans affär på Noe Arksgränden 2 i Stockholm heter.

Väckte nyfikenhet

Butiken är fullkomligt belamrad med gitarrer och utrustning till dessa. En liten, trång gång är allt utrymme som finns över.

– Jag har varit lite köpgalen på sistone, medger Halkan med ett snett leende.

Annat var det i början. För fattige rockmusikern Jan Hallquist startade verksamheten med en enda gitarr. Och detta av en slump, när han som 19-åring hälsade på en kompis i Texas 1968.

– I en musikaffär hittade jag en enmickad Gibson Les Paul Junior 1958. En udda modell. Och priset

var 99 dollar och 50 cent – 500 kronor på den tiden! Måste ha! säger Halkan och ler åt minnet.

Han åkte hem fast besluten om att behålla fyndet själv. Kort därpå gjorde han ett gig på rockklubben Domino vid Hornstull i Stockholm.

– Folk blev nyfikna på min gitarr. Les Paul-juniorer importerade inte Gibsons generalagent Hagström till Sverige.

Ont om pengar

Den unge gitarristen blev erbjuden den ena summan högre än den andra för klenoden.

Eftersom han ofta hade ont om pengar, blev till slut frestelsen att sälja den för 1.500 kronor för mycket. En tusenlapp i ren vinst. Samtidigt gnagde en affärsidé i bakhuvudet.

– Jag tänkte på de långa rader av sådana gitarrer som hängde därborta i Amerikas musikaffärer och pantbanker. I samma veva blev jag erbjuden en butiklokal på avbetalning. Jag åkte över till Staterna igen. Köpte fyra-fem gitarrer och hängde upp dom i min nyöppnade affär.

Tack till Schaffer

Året var 1970 och ryktet började gå om Halkans coola guror. Gitarrmaffian började hänga där: Mats Ronander, Janne Schaffer, Jojje Wadenius, ja, alla de gunslingers som dominerade den inhemska musikscenen på den tiden.

Den stora knuffen framåt kom

oväntat i form av öppningsspåret på en självbetitlad debut-LP som blev etta på försäljningslistan 1973.

– Jag måste skänka Janne Schaffer en tacksamhetens tanke. Han fick inspiration av min udda butik och skrev låten "Halkans affär". Den spelar han än i dag, det är en av hans största hits. Det gjorde att det snackades ännu mer om butiken.

En av de första i världen

Länge hade Halkan svenskt monopol på att handla med vintagegitarrer.

– Med risk för lite skryt så måste detta ha varit en av de första butikerna i sitt slag i Europa. Kanske även i hela världen.

Det blev fler USA-resor, med fler gitarrinköp. Än så länge var de klassiska gitarrmodellerna bara begagnade instrument. Men på 80-talet började priserna på dessa skjuta i höjden.

Man insåg vilken kvalitet och vilket hantverk som ligger bakom de tidiga instrumenten.

Träslag som gammal Hondurasmahogny går inte längre att få tag på, och brazilian rosewood är fridlyst nu. I stället är man tvungen att använda alternativa, snabbtorkande virken.

Noggrann procedur

Halkan drömmer sig tillbaka till Gibson-fabriken 1958.

– Tänk hur det var på den tiden. Virket hade legat på självtork på loftet i 50-75 år. Man valde kräset ut ►

Halkan har spelat gitarr sedan tidigt 60-tal och gör det fortfarande. Det blir tidlös blues, boogie, country, rockabilly och rock med hobbybanden Halkan's Twang Gang och Irresistible Lovehandles.

ett perfekt mahognystycke till kroppen. Samma noggranna procedur när man skulle lägga på en flammig lönn topp.

I slutet av 1960- och början av 70-talet kom den negativa förändringen.

– Då gjorde Gibson inte kropparna i ett stycke längre, för de hade inte råd med fint virke. De limmade ihop två plankor, som en sandwich. Och halsarna limrades plötsligt i tre stycken.

Samma sak är det med gitarrmikrofonerna.

– De gamla mickarna är omsorgsfullt och generöst lindande. Förr använde man dessutom alnicomagneter, numera en dyrbar bristvara. Sådana ger en nostalgisk och harmonisk ton som tilltalar många, menar Halkan.

Många förstörda

Tidiga elgitarrer tillverkades i små upplagor. Gibson gjorde cirka 1.500 exemplar av sin Les Paul Standardmodell åren 1957-60.

Många av dem har blivit förstörda. Att köpa en sådan gitarr i fint originalsckick kräver en mindre förmögenhet.

– Mellan en och tre miljoner kronor, upplyser Halkan och pekar i ett prisindex i amerikanska tidningen The Official Vintage Guitar Magazine Price Guide 2007.

Många har upptäckt att detta är bättre investeringar än aktier och konst.

– 1940- och 50-talisterna älskar de här prylarna. Det är inte nostalgisk skit de köper, utan saker som har ett bestående värde, förklarar Halkan.

Egen tillverkning

Själv har denne gitarrhandlare haft åtta sådana exklusiva elplankor sedan han öppnade för snart 40 år sedan.

– Den första köpte jag 1969 för elva hundra spänn. Något senare sålde jag en sådan gitarr till Jojje Wadenius för fyra å fem. Värld två "milliar" i dag. Den skulle man behållit ...

Han har även egen tillverkning av gitarrer och utrustning.

– Efter kundens smak och idéer. Det är kul, för då får jag utlopp för min kreativitet. Och det blir avsevärt mycket billigare än om något annat företag skulle göra det, lovar den händige.

Den stora frågan är förstås om

denne guraguru har någon favoritgitarr.

– Fender Telecaster, svarar han utan att tveka. Jag gillar inte för mycket rattar och spakar. "Telen" har två kontroller: volym och ton samt en mikrofonväljare. Den är enkel att sköta, man kan koncentrera sig på lret. Robust, man ser aldrig några avbrutna halsar.

Specialdesignad mick

Telecastern började tillverkas 1951 och har egentligen sett likadan ut hela tiden.

– Den har en specialdesignad stallmick och en specialdesignad halsmick, till skillnad mot en Fender Stratocaster som har tre likadana mickar. Jag spelar blues, country, rock och Telecastern passar till allt det.

– Halsläget ger en fin blueston. Slår jag ner till stallet får jag countrypickingsoundet och mitt i mellan ger en schyst blandning.

Att han själv är en rutinerad gitarrist har förstås borgat för framgångarna med Halkans Rockhouse.

– Jag har ett intresse för detta och kanske också lite känsla för kvalitet, säger Halkan och nickar.

– Sedan finns det ju dom som gjort större business av detta än vad jag har gjort.

Kvarter med gitarrer

George Gruhn, som började samma år som Halkan, 1970, är världens mest kända vintagehandlare och äger ett helt kvarter fullt med gitarrer i Nashville.

Men Halkan säger att för honom själv passar småskaligheten på den lilla gatstumpen vid Medborgarplatsen.

– Jag har ju trivts med att lira vid sidan om. Om jag varit mer om och kring mig, så hade jag nog haft en ännu mer lukrativ rörelse. Jag har hållit en ganska låg profil. Men jag är nöjd.

Spontana gig

Halkan ser ut att längta till nästa gig med något av de två egna banden.

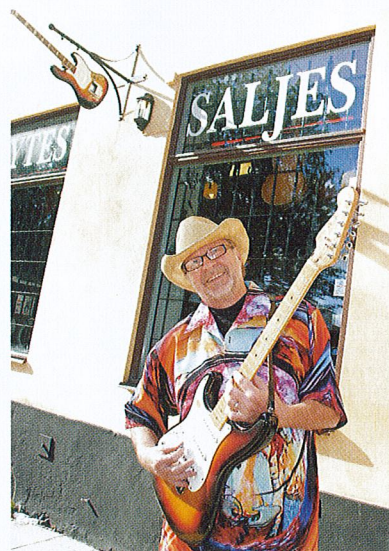
– I Halkan's Twang Gang kör vi rockabilly och instrumentalrock från 50- och 60-talen, medan Irresistible Lovehandles spelar blues och boogie.

– Spontana gig med gästartister, säger han och lyser upp.

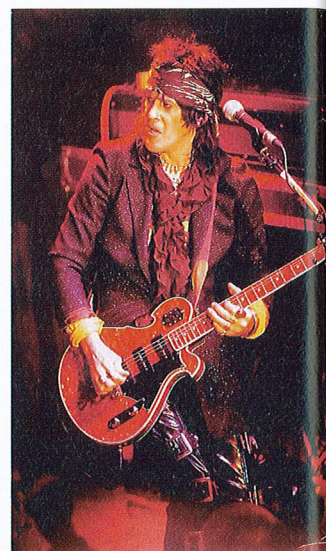
Till stor del är det fortfarande för de stunderna Halkan lever och verkar. □

Är det 60-talspop du vill spela, kan det vara en bra idé att testa en halv akustisk gura.

"Får det vara en vänsterhänt Fender Stratocaster i dag?" Halkan har en förstås, och några hundra gitarrer till, i sin omtalade butik på Noe Arksgården i Stockholm. Hit kommer alla möjliga gitarrister: rika och fattiga, okända och berömda.

"The Rose" är en specialgitarr som Halkan har designat helt efter Hanoi Rocks-gitarristen Andy McCoys önskemål. Den finske gitarrveteranen är överförtjust i instrumentet som följer med på varje världsturné.

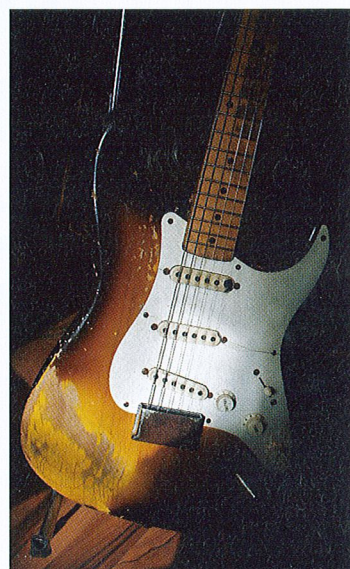
Privat kör Halkan en Thunderbird -57 som han gärna skjutsar sina musikerpolare med. En åt gången förmodar vi, eftersom den bara är tvåsitsig ... Nalle Hult, Stevie Klasson, amerikanske soloartisten Charlie Sexton och Emmylou Harris-trummisen Brady Blade.

Skruva, löda, rengöra, putsa. Det är under stunder som dessa som Halkan känner sig som mest kreativ. Gitarrdoktorn älskar att förlänga livet på klassiska instrument.

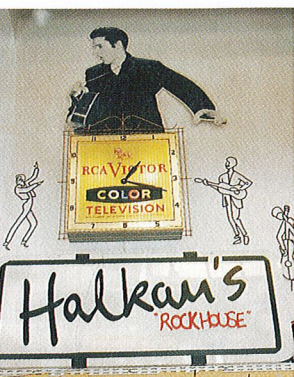
Vissa gitarrer får man bara titta på, för de tillhör redan någon.

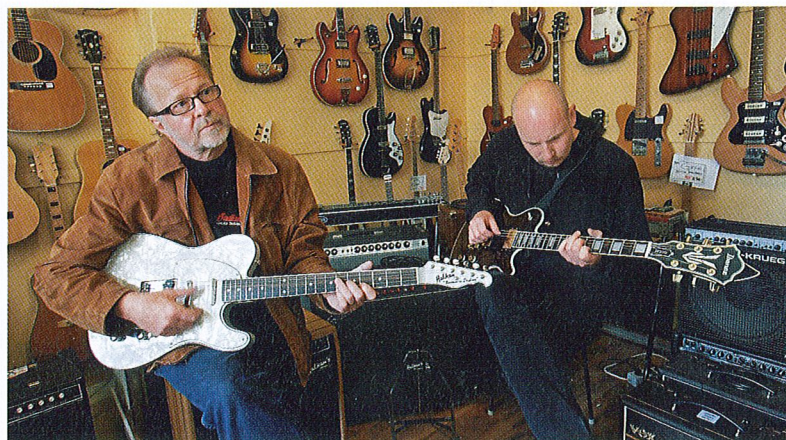
Välspelad och sliten, men en Fender Stratocaster -55 låter lika bra i dag som då. Den tidens kvalitet och hantverk kan ingen tillverkare matcha i dag.

Gitarrkroppar på lager, både gamla och nya, i alla tänkbara former och färger.

...förstås kung hos Halkan's Rockhouse. Så var rockpionjären också mycket bättre kompgitarist än han sin fick ett erkännande för.

Halkan jammar gärna med kunderna. Som Staffan Johansson, här intresserad av en Ibanez.